

Strokovni list poštних nameščencev

Štev. 7.

V Ljubljani, dne 5. aprila 1930.

II. leto.

Štukelj Josip:

Quousque tandem . . . ?

Da si bomo na jasnem in da ne bo treba kakih nepotrebnih pojasnil, povem kar naprej, da sem te vrstice napisal spontano, brez naročila ali vednosti te ali one organizacije in ne da bi se prej sploh s kom posve-toval. Zato predstavljajo moje osebne vtise in moje osebne poglede na organizacije pošt-nih nameščencev. Kdor torej ne bo z eno ali drugo besedo zadovoljen, naj ne napada te ali one organizacije ali te ali one osebe, tem-več naj v enem ali drugem glasilu odgovori stvarno in mirno, brez zadirčnosti in kakih fint. Da pa bi kdo namesto peresa in črnila ne jemal v roke žela in strupa, naj pove vselej, kdo je oče natisnjenega članka in uverjen sem, da se bo debata gibala v mejah dostojnosti. In če debata ne bo imela dru-gega uspeha, naših medsebojnih odnošajev vsaj poslabšala ne bo.

I.

V zadnjem času se je latentni spor, ki je dlje časa miroval, zopet nevarno razgibal in zaostрил in, ker imamo dve glasili, je na-šel v njih tudi vernega glasnika. Dosegli smo zopet ono kulminacijo vala, kjer se ravsamo in kavsamo kakor razdražena petelina.

Komu v prid?

Kjer se prepirata dva, pravijo, da tretji dobiček ima. Nas je pa več, na stotine nas je in je torej škoda ogromna, dobička pa nima nihče od tega. Vsaj mislim, da ne! Ali res ni leka ali mešetarja, ki bi nas dovedel do tega, da si sežemo v roke, da si zavijamo rokave in gremo z vedrimi čeli na skupno delo? Saj je bil čas, ko smo se pri »Zvezi p. organiza-cij« srečevali pri skupnem delu za dobrobit vseh poštarjev! Čas leči rane, zakaj bi tudi naših ne?!

Zadnji čas je, da gre vase eden kakor drugi tabor in da se vsak zase vpraša, kaka je njegova krivda?

Do sedaj smo se znašli pri skupnem delu vsaj pri naših gospodarskih in socialnih usta-novah. Razsoden človek bi rekel, da tu sploh ne more priti do razprtij. Saj do teh ustanov ima enake zahteve služitelj kakor maturant, oficijant kakor akademik in kakor se že, oziroma smo se že vsi nekda imenovali. Pa-meten zadrugar bi rekel, da ga nič ne briga, katere organizacije član je ta ali oni iz na-čelstva in nadzorstva in da je poglavitno sa-mo to, ali ima sposobnost, voljo in čas za delo.

Če pa se predlaga ta ali ona sprememba, bi se morala utemeljiti stvarno, to je v raz-merju do zadruga odnosno prizadete usta-nove. Saj vemo, kako je z delavci. V tem pogledu je povsod enako, pa bodisi v uradu, stanovski organizaciji ali gospodarski usta-novi. Ko se je že odbor, oziroma ko so se člani uprave in nadzorstva že vživeli v de-lo, potem šele se ustanova razmahne. De-lavci poznajo drug drugega, delo se razdeli po sposobnosti in nagnjenosti, nastopi har-monično in smotreno, uspešno udelestvovanje. Komur je torej na srcu ustanova, bi te harmonije ne smel rušiti, ker škodi samemu sebi. Spremembe v takih ustanovah bi se smele zgoditi samo tedaj, ako večina odbora spozna, da ta ali oni član ni dorasel svoji na-logi, in smatra, da je potrebna pritegnitev

druge moči. Ako bi se pa tak član ne strinjal z mnenjem večine, potem bi se o stvari, če-prav je to mučno, moralo na zboru javno razpravljati, da bi bilo članstvo o vsem po-učeno, ne pa da bi glasovalo kar slepo po diktatu in pod kontrolo funkcionarjev svojih strokovnih društev.

Zadnjič se je na zboru zadruga napra-vila celo taka pogreška, da se je kar javno ustno glasovalo!! Nečem reči, da bi pri se-danjem razpoloženju poštних nameščencev glasovanje morda bistveno drugače izpadlo. Ne, rezultat bi bil najbrž prilično enak, to-da pravilno je, da se v vseh važnih zadevah glasuje tajno. To bi se moglo izvesti tudi pri glasovanju s pooblastili.

Gospodarske in socialne ustanove bi nam morale biti svetinje, katere bi vsi ena-ko čuvali. One predstavljajo našo edino vez, edino brv, ki veže oba bregova. Ako podre-mo še to brv, bo zazijal med nami prepad, ki ga ne bomo mogli več premostiti, ko niti brvi s skupnim delom nismo mogli vzdrže-vati. Kdor odriva s tega skupnega poprišča delavca, dasi se je izkazal s svojim delom, iz edinega razloga, ker ni član njegove organi-zacije ali ker se mu sicer ne dopade, ali celo morda samo zato, ker je na tej ali oni spo-menici pristavil svoj podpis, ta je herostrat, pa naj spada v katerokoli organizacijo.

Koliko strupenih člankov, podpisanih, še več pa nepodpisanih, je ta ali oni že napi-sal. Kako pa naj bi imeli potem »nasprotni-ki« v tako osebo zaupanje in mu poverjali v skupni strokovni organizaciji celo funkcijo?!

II.

Ko analiziramo odnošaje poštних orga-nizacij, si moramo biti najprej na jasnem, kaj je organizacija, zakaj nastane, kakšno je njeno članstvo in kakšne so možnosti za kooperacijo z drugimi organizacijami? Ne bojte se, da se bom spuščal v kaka globoka sociološka razglabljanja. Ne, saj za to niso naši strokovni listi. Stvar hočem absolverati z nekaj stavki.

Predvsem si moramo biti v svesti, da so naša strokovna društva prostovoljn-e tvorbe članov samih. Prostovoljnost pri-stopa in tudi nadaljnje pripadnosti k orga-nizaciji je bistvena lastnost naših društev. Pripadnik države je pod določenimi okolnostmi vsakdo in prav tako obstojajo druge organizacije (obrtne zadruga), kjer je po zakonu član vsak, kdor izvršuje dotično obrt. Ker je torej članstvo naših društev pro-stovoljno, se mu pridružijo samo oni, ki so izpolnili enake pogoje, ki imajo enake ten-dence, ki jih goni enaka sila k sodelovanju. V takem društvu je vsaka majorizacija, vsak hegemonizem, vsak absolutizem izključen. Člani so med seboj popolnoma ravnopravni in predsednik in odborniki so samo »primi inter pares« (prvi med enakimi), ki izvr-šujejo voljo članstva. Uveljavlje-nje volje posameznika je tu možno samo s prepričevalnostjo naziranja, ne pa z vehemenco, strahovanjem in grožnjami. Naše organizacije niso niti fašistično, niti kolektivistično prisilne.

Človek kot razumno bitje išče pred-

vsem ono organizacijo, ki ima čim bolj dolo-čen delokrog, a še v tem delokrogu mora prevladovati nek smoter članstva, ki je zna-čilen, glaven, kardinalen, kakor neka luč, ki zatemni vse druge smotre. Tega ne smemo pozabiti. Kakor ne verjamemo agitatorju, ki ob volitvah obeta na desno in levo vse, kar misli, da bo vleklo, tako ne verjamemo v uspeh organizacije, ki sprejme pod svojo streho vse mogoče elemente in ki obeta, da bo vsem pravična. Tak omnibus je okoren, v svoji natrpanosti ne more naprej in kaj hitro mu odpove mehanizem. Taki hetero-geni elementi si morajo priti v lase. Če se pa pojavi v taki organizaciji diktator, ki bi hotel s silo porivati voz naprej, zapustijo člani, ki s tem ne soglašajo, omnibus in du-hovi se razdele.

Tako je tudi pri nas. Zakon o civ. drž. nameščencev nas je razdelil v razne katego-rije in razne službe, z raznimi predpogoji, službami, pravicami in dolžnostmi ter raz-nimi težnjami. Nič ni bolj naravnega, kakor če se družijo v ožjo zvezo povsem sorodni elementi.

S tem pa še nisem rekel, da ni potrebna in možna neka kooperacija med vsemi organizacijami. Vsem organizacijam so res skupne nekatere naloge, ki se dajo po spret-nem in uspešnem paktiranju in doseženih kompromisih skupno reševati.

In tako sem prišel tudi do nevarne in osovražene besede »kompromis«. Pa je že tako v življenju! Saj cel potek našega živ-ljenja obstoja iz samih kompromisov. Tudi poštarji bomo morali končno uvideti, da imamo z razprtijo večjo škodo, kakor nam bi jo prizadelo popuščanje in priznavanje te ali one ugodnosti tej ali oni kasti poštarjev. Kdor neče kompromisov, buta z glavo v zid in prej ali slej si bo glavo razbil, zid se bo pa režal, a čas gre nemoteno naprej.

Potrebo kompromisov hočem pokazati jasno in konkretno v naslednjem odstavku, pa zamera gor ali dol.

III.

Sprijazniti se je treba namreč z dejst-vom, da bazira pri nas vse presojanje pri na-meščanju v privatni in državni službi na tem, kaj si preštudiral, kake izpite imaš in kaj torej znaš. Na bazi šolske izobrazbe je zgrajena naša sedanja pragmatika in na njej bo brez dvoma tudi prihodnja. Drugega me-ri-la o sposobnosti individua nimamo in to je prilično najobjektivnejše merilo, vsako dru-go je pa subjektivno, v največji meri pod-vrženo protekcijizmu in korupciji.

Neki gospod kolega pravi v »Poštнем Glasniku« šolski izobrazbi prav ljubeznivo, da je »formalna« in »skopa«. Ne tako! Če ti vidiš samo formo, vidim jaz tudi vsebino in vem, kako jo morem v življenju upora-biti. Saj se v gimnaziji in na fakulteti ven-dar nismo učili magije, alkemije, spiritizma, coprnij in ne vem še česa! Ne, za življenje smo se učili, prav nič ni bilo odveč! Baš ta forma pa je ona solidna podlaga, na kateri lahko v kateremkoli resoru gradimo stro-kovno stavbo.

Spomenice s takimi zahtevami morajo naleteti na odpor! Ali niste pomislili, da so končno že od nekda baš na »vodilnih in delikatnih mestih«, kakor se izraža »Poštni Glasnik«, ljudje, ki so dovršili to ali ono fa-

kulteto, ki imajo torej po P. G. samo formalno in skopo splošno šolsko znanje!? Ali niste čutili, da ste jih s predložitvijo svoje spomenice hkrati udarili s pestjo v obraz in ste obenem pokazali, da baš vam manjka one forme?! Ali mislite res, da upravni uradniki v p. t. t. stroki ne potrebujejo upravne, računskega, juridičnega itd. znanja? Mislite, da tem uradnikom zadošča znanje poštne pravilnikov in konvencij?

Majhna možnost naj bi sicer bila dana za prestop iz nižje kategorije v neposredno višjo, kakor je to nekdanj že bilo, ker nekaj izjem je le, ki so svojo skopo splošno šolsko znanje naknadno izpopolnili in ki so tudi s svojim strokovnim znanjem pokazali, da so kos marsikateremu kolegu v višji kategoriji. Toda to so samo izjeme! V splošnem pa je res to, da kjer je merilo za službe oziroma mesta le strokovna sposobnost, tam cvete šarlatanstvo, tam kar mrgoli odlično ocenjenih strokovnjakov.

Šolska izobrazba pa mora biti tudi zakrožena, mora tvoriti neko zaključeno celoto. Na pr. učiteljske, meščanske, trgovske, obrtna šola itd., tvorijo vsaka zase tako celoto. Gimnazijski študij je tako urejen, da tvorijo poleg cele gimnazije tudi dovršeni štirje razredi neko manjšo celoto. In da tvori nižja gimnazija zase neko celoto, je za vsakogar razvidno že iz tega, ker obstoja mala matura, ki se polaga po dovršenem 4. razredu gimnazije. Popolnoma pogrešno je torej iztrgati dijaka iz 6. razreda gimnazije in ga poriniti v neko strokovno šolo, ki naj bi trajala dve leti, češ da bo fant imel 8 razredov in dosegel II. kategorijo civ. uradnikov.

Ako je bilo nekoč zaradi malega števila inteligence s popolno srednješolsko izobrazbo potrebno, da so se vabili po večini baš falirani študentje v 2 letno strokovno šolo, češ le pridite, izpopolnili bomo vašo izobrazbo, vas natrpali v šolskih klopih s strokovno poštno izobrazbo itd., danes tega vendar več ni treba, saj imamo srednjih šol v izobilju! Tu se ekonomično izrabljajo nastavniki, kojih poklic je baš profesura. Trdno sem uverjen, da se tovariši okoli Poštne Glasnika in ljubljanske OPO ne zavzemajo za neko poštno šolo iz prepričanja. Saj to ne more biti! Sami imajo vendar samo meščansko šolo, oziroma nižjo gimnazijo in 3 mesečni poštni tečaj, in so bili vedno proti maturantom v p. t. t. službi, češ, da za poštarje matura ni potrebna. Čemu sedaj naenkrat njih zahteva po 6 razredih gimnazije in kar po 24 mesečnem teoretičnem pouku in celo po neki višji poštne akademiji?!

Ali ne izvira to stremeljenje samo odtod, da bi se enemu ali drugemu odprla vratca še v I. kategorijo, ker po redni poti ne more priti? Ali pa ni mogoče to zaradi tega, da bi OPO ne razpadle v svoje prvine? Včasih — še pred nedavnim časom — so zadostovali 3 meseci za teoretično izpopolnitev, maturanti so imeli 6 mesečni tečaj, ministrstvo je pred leti uvedlo za nematurante 5, za maturante pa celo 10 mesečni tečaj. Ali to res ne zadostuje? Zavedajte se, da poštna stroka ni nobena znanost, ki bi se morala na dolgo in široko razglabljati, secirati in tolmačiti! Glavno torišče pošte je za okencem, za aparatno mizo, v ambulančnem vozu itd. Torej prvič praksa, drugič praksa in tretjič praksa. Vsi p. t. t. tečaji in poštne šole so mrtvorjeno dete, ako niso poživiljeni z daljšo prakso. Po tej praksi pa prav gotovo zadostuje 10 mesečni tečaj, ki naj se absolvira poleg redne službe.

Pa zašel sem predaleč. Hotel sem samo poudariti, da pri današnji hiperprodukciji maturantov ni treba imeti upanja, da bi se otvorile kake poštne šole, temveč, da se bo tudi zanaprej rekrutiral glavni kader poštne uradnikov iz maturantov. Poleg teh se pa bodo nameščali še kandidati za III. kate-

gorijo uradnikov. Vrste maturantov se bodo stalno množile, stari poštarji, oficijantski in prometni rod pa bo izumiral. OPO se bodo sčasoma same po sebi prelevile v organizacijo uradnikov III. kategorije, ostali njihovi pripadniki pa bodo ustanovili lastne organizacije.

IV.

Ne gre torej za vprašanje maturantskih poštarjev, ampak za vprašanje uradnikov II. kategorije nematurantov. Kar se teh tiče, to so namreč bivši (nad)poštarji, oficijanti itd., pa naj si vsak maturant zapomni in pa premisli to-le: že znana uredba iz leta 1921 je neusmiljeno pomela s starim razlikovanjem poštarjev in dala na zunaj vsem enak, »gvant«. Ako si bil kontrolor ali aspirant ali poštar, vsi smo prišli pod eno merilo z istimi pravicami in dolžnostmi brez vsakih prirojenih privilegijev. Na tej osnovi se je izvršila leta 1923 odnosno 1924 prevedba, ki vsaj v p. t. t. stroki ni prav nič ločila, ali imaš maturo ali pa samo osnovno šolo. Govorim popolnoma odkrito, dasi je to za marsikoga trpko. Toda mislite realno in urejate po tem svoje ravnanje, ker sicer obsojamo svoj trud že naprej v neuspeh.

Tovariši nematuranti so po legalni poti prišli v II. kategorijo, v njej so tudi že večkrat napredovali in II. kategorija je njih pravica, ki bi jim je ne smel nihče več odrekati. Zavedajte se, da je to njih pridobljena pravica, ki jim bo ostala. Nikar naj kdo ne goji upanja, da bo kakšna bodoča pragmatika prevajala uslužbenca na drugi bazi kakor po zalotenem stanju. Nič ni bolj odlozega kakor jemanje pridobljenih pravic! Kjerkoli so urejene državljanske pravice, povsod najdete osnovno juristično načelo: pridobljene pravice ostanejo.

Upoštevati se mora nadalje tudi to, da je tako pragmatika kakor tudi naš sedaj veljavni zakon o ureditvi našega ministrstva in njegove zunanje službe odvzel možnost doseči nekatere višje skupine samo onim uradnikom, ki so brez visokošolskih študijev prišli v I. kategorijo. V II. kategoriji pa so prav vsi položaji in vse skupine dosegljive vsem uradnikom, pa naj imajo potem srednješolsko izobrazbo ali pa ne! —

Seveda se pri napredovanjih upošteva tudi šolska izobrazba, a glede nje naj si nikdo ne dela prevelikih iluzij! Marsikdo je od svoje šolske izobrazbe tako prevzet in napihnjen, da misli, da je to že amulet, ki ga a priori dviga nad druge tovariše in mu daje patent prav za vsak položaj in skupino in pred vsakim tovarišem. To ni res! Svojo višjo sposobnost moraš uveljaviti tudi v stroki. Ako pa tukaj zaradi svoje indolence, včasih pa tudi zaradi inferiornosti ne svetiš pred drugimi, moraš deliti usodo drugih in pustiti, da te pregazijo tovariši z manjšo šolsko, pa večjo strokovno izobrazbo. Čas zabrisuje razlike med maturanti in nematuranti, v staležu so pomešani in opušča se že ono ekskluzivno stališče, da je maturant že a priori nad nematurantom.

Nematuranti pa naj premislijo, da meščanska šola ali nižja gimnazija ni enaka maturi, da večletni šolski študij mora imeti neke prednosti tudi v stroki, da nadalje 3 mesečni poštne tečaj ni enak 6 ali celo 10 mesečnemu maturantov. Vse to so jasni in čisti argumenti, ki pričajo, da maturanti principelno vendar morajo imeti neke prednosti tudi v p. t. t. stroki. Kdor jim načelno neče priznati nobenih privilegijev, ta neče sporazuma, ta ribari v kalnem in nosi tudi odgovornost za vse neuspehe. Fiksiranje teh privilegijev pa spada seveda v kompetenco prizadetih organizacij.

Pa še na nekaj ne smem pozabiti, dasi sem stvar raztegnil preko namena in dasi se stvar težko javno napiše.

Če se hočemo sporazumeti, mora iz strokovnega časopisja izginiti tudi ono lomastenje s koli, pridušanje, opletanje s separatisti, odpadniki in antikristi, ferajnarji in celo z avstrijskimi medajlami in »Waffenroki«. To gotovo ni fair in ne spada v strokovni list državnih nameščencev. To niso melodije, ki bi vabile na skupen ples, pa tudi limanice ne in tudi prepričevalno to ni, in ne meče nikogar na kolena, temveč vzbuja samo pomilovanje.

Napisal sem. Če bo kdo, in kdor bo kaj naslovil name, naj se podpiše, ker na ekscese brezimnih zaplotnikov, pa tudi na odgovore slamnatih mož ne bom odgovarjal.

Obvestila Gospodarske zadruga.

Velikonočna gnjat. Kakor lani, bo tudi letos zadruga svojim članom omogočila nakup dobre velikonočne gnjati na naša nakazila. V to svrhu je zopet sklenila pogodbo z lanskima dobaviteljima mesarjem Francecom Novljanom na stojnici na Vodnikovem trgu in mesarjem Francem Slamičem na Gosposvetski cesti št. 6. Oba mesarja sta se obvezala, da bosta dobavila članom le garantirano prvovrstno blago pod naslednjimi pogoji:

1. Vsak član se pri nakupu izkaže z nakazilom naše zadruga. Nakazila bodo letos izdajali: na poštne direkciji g. Čeh Karel, na pošti Ljubljana 1 g. Lilek Ciril, na pošti Ljubljana 2 g. Weber Gabrijel. Ostali člani dobe nakazila v zadrugi pisarni.

2. Nakazilo izročijo člani po nakupu, potem ko je tvrdka vpisala znesek, mesarju namesto gotovine.

3. Nabavljeno blago plačajo člani ali takoj po položnici na čekovni račun št. 12936 (Gospodarska zadruga), ali pa se jim bo od-

tegovalo od mesečnih prejemkov. Mesarjem naj člani ne plačujejo, ker bo z njimi obračunala zadruga sama.

Iz izkušnje v preteklih letih opozarjamo člane, ki bi vzeli gnjati do 3 kg, da si jih pravočasno izberejo, ker majhne gnjati kmalu poidejo in so člani potem prisiljeni, kupiti preko potrebe večje. Cene bodo približno: praške gnjati v teži do 4 kg okrog 34 Din, nad 4 kg težke po 32 Din. Domače gnjati I. vrste okroglo 30 Din, ne glede na težo.

Praške gnjati izdeluje firma Slamič na najfinejši praški način. Gnjati so milo soljene in garantirano vse zdrave. V kakovosti so res izborne. Poleg tega so članom pri obeh mesarjih na razpolago tudi vsi drugi mesni izdelki v najboljši kakovosti in po zmernih cenah. Ceniki so v zadrugi pisarni vsakomur na vpogled.

Pogodbe s trgovinami v Celju za nabo vo blaga na nakazila. Na željo članov iz Celja in okolice smo sklenili pogodbe, po

Načrte in proračune za novogradnje in adaptacije izvršuje

Tehnični biro „TEHNA“, Ljubljana, Mestni trg 25/I.

Telefon 25—80.

katerih so spodaj imenovane tvrdke zavezane, dobaviti članom v Celju blago na nakazila, ki jih izdaja zadruga. Te tvrdke so: 1.) Franc Dobovičnik, manufaktura in modna trgovina, Gosposka ulica 15, 2.) Miloš Pšeničnik, manufaktura in modna trgovina, Kralja Petra cesta 5, 3.) Jos. Weren, manufaktura in modna trgovina, Glavni trg 18 in Prešernova ulica 1, 4.) Adrija, čevljarna. Že od prej pa imamo sklenjeno pogodbo s tvrdko R. Stermecki.

Člani, ki žele nabaviti blago pri omenjenih tvrdkah, naj zaprosijo z dopisnico za nakazilo. Po nakupu oddajo to nakazilo pri blagajni tvrdke namesto gotovine. Tvrdka pošlje račun in nakazilo Gospodarski zadrugi, ki račun takoj poravnava, članu pa odtegne kupnino v 6—8 mesečnih obrokih. Pri večjih zneskih dovoljuje zadruga tudi daljšo odplačilno dobo.

Obvestilo „Dobrote“.

Umrli so: dne 26. februarja t. l. Kolb Franjo; dne 13. marca t. l. Kolbe Franc in 19. marca t. l. Prosnik Ana; vsi trije člani skupine A in B.

VABILO na SESTANEK,
katerega sklicuje

»Gospodarska zadruga poštних nameščencev,
r. z. z o. j. v Ljubljani«
za nedeljo, dne 6. aprila t. l. ob 11. uri dopoldne v Celje na pošti.

Na tem sestanku bo podal predsednik »Gospodarske zadruge« kratko informacijsko poročilo o namenu in delokrogu omenjene zadruge celjskim članom in ostalim tovarišem poštних uslužbencem.

Vabljeni so vsi člani in drugi poštni nameščenci, ki se zanimajo za zadrugo.

Načelstvo.

A. & E. SKABERNE, LJUBLJANA

10-2

Velika
izbira
češkega in
angleškega
sukna

Občni zbor maturantskega društva.

(Konec.)

Kljub večkratnim poizkusom ministrstva samega še danes niso sistemizirani položaji, kar bi bilo zelo važno za uspešno in brezhibno funkcioniranje uradovanja in bi ojačilo že zelo zrahljano disciplino. Skrajni čas je, da se točno ugotovi, koliko mest prve, druge, tretje itd. skupine je pri vsakem uradu potrebnih in koliko je potrebno uradništva III. kat. Za določena mesta na teh položajih je treba označiti uradnike z nazivi, ki morajo biti nekaj stalnega in ki naj se določijo za vse resore enako. Sicer je to vprašanje v ostalih resorih že prilično rešeno, četudi ne dosledno, samo za uradništvo druge kat. v poštni stroki je vpeljalo ministrstvo splošni naziv: »p. t. čin.«, dočim je kreiralo zvanja v prvi in tretji kategoriji. Ker označuje naziv: »p. t. čin.« samo to, h kateri stroki pripadamo, a se mora položaj uradništva druge kategorije tudi na zunaj jasno izraziti z nazivom, smo predlagali 4. dec. l. l. po upravnem odboru, naj se kreirajo zvanja, in sicer za:

II/1: višji upravnik, višji kontrolor,

II/2: upravnik, kontrolor,

II/3: starešina, višji oficijal,

II/4: oficijal in II/5: pripravnik.

Po vrsti službe, katero opravlja, pa bi dobil posameznik poleg zgornjega naziva še naziv ali administrativni, ali računski, ali tehnični, ali blagajnični, ali prometni, ali čekovni itd. Glede na to pa, da je več ali manj

že vpeljana avtomatika za doseg druge skupine druge kat. in da je trenutno na položaju druge skupine mnogo preveč osebja in da ni toliko mest za toliko osebja druge skupine na razpolago in pa glede na to, da zahtevamo do vključno druge skupine avtomatiko, bi smel dobiti višje zvanje samo res odlično kvalificiran uradnik, če bi bilo mesto prazno, sicer bi pa obdržal zvanje svoje nižje skupine, ako ni sposoben za opravljanje službe na odgovornem kontrolnem mestu.

Kakor vidimo, do danes ni izšla novela k uradniškemu zakonu, pa tudi nobena imenovanja se niso izvršila v našem resoru, dočim so tovariši v ostalih resorih napredovali v najvišjo skupino, četudi jim je bila ta leta 1923. zatvorjena. Obrnili smo se na upravni odbor, na direkcijo in na ministrstvo dne 12. septembra l. l., sklicujoč se na čl. 36 zadnje uredbe, da se pri nameravanem napredovanju morajo upoštevati prvenstveno p. t. uslužbenci, ki imajo vse zakonske pogoje za II. kat. po uradniškem zakonu. Hkrati smo predlagali, da v smislu uredbe izvoli ministrstvo na sedežu direkcije uvrstiti nadaljnje pošte v pošte »van reda«, njih predstojnike pa pomakniti v prvo skupino.

Ta uredba je postavila uradniško vprašanje poštних uradnikov prilično na dobro bazo, ker določa vsaj to, kakšna šolska kvalifikacija je potrebna za posamezna odgovorna mesta. Našle so se sicer zopet neod-

govorne osebe, ki so hotele uničiti važnosti te uredbe. V mesecu oktobru preteklega leta so se namreč pojavile vesti, da pripravlja naše ministrstvo uredbo za dvoletno poštno šolo, katero bi mogli posecati absolvirani šestošolci. A mi smo s posebno spomenico takoj izpodbili vrednost take poštne šole. Opozorili smo vse odločujoče osebe na to, da stane taka šola letno težke stotisočake, da pa država od nje nima nobene koristi. Hkrati smo seveda pozvali upravni odbor in vse ostale organizacije, naj se izjavijo proti nameravani uvedbi dvoletne p. t. šole. Že 27. oktobra l. l. je razložil upravni odbor prizadetim krogom položaj p. t. stroke, ki se ne sme omalovaževati in degradirati na nivo take drž. službe, za katero se lahko zahteva samo pol srednje šole. Poštni glasnik se je seveda na vse pretege veselil te poštne šole, češ, sedaj bo pa konec maturantov.

S sadističnim veseljem je napovedal otvorenje toli hvalisane šole in konec naših članov. Kaj, kako radi bi se nas iznebili! Zato so sanjali o fuziji in celo o razpustu našega društva. Zagrebška OPO je pozvala ponovno upravni odbor, da bi pričel pogajanja glede fuzije. Pogajanja naj bi se seveda vršila v Beogradu pod vodstvom g. Jovanovića. Naše društvo kajpada ni nasledilo in se je že 2. maja l. l. izreklo proti fuziji in proti razpustu vse dotlej, dokler se naše zahteve ne zajamčijo z zakonom, saj nivelizacija je in bo sovražna individualnemu razmahu. Pripravljeni bi bili morda za pogajanja šele tedaj, če bi OPO striktno fiksirala svoje stališče. O sklepu smo obvestili dne 20. maja l. l. tovariše v Splitu in Mariboru. Za sedaj se torej o fuziji ne menimo, in si je ne želimo, ker bi nam nič ne koristila. Z ljudmi takega kova, ki znajo samo na nedostojen način blatiti in delati razdor, nečemo sedeti v skupni organizaciji.

Iz uredništva.

Zaradi obširnosti uvodnega članka, ki sem ga pa zaradi aktualnosti moral natisniti v celoti, je v tej številki izostalo precej dopisov, kar naj se mi izvoli oprostiti. Razen tega pripominjam, da zaradi obolevnosti natisa te številke nisem mogel ob pravem času preskrbeti.

Urednik.

Manufakturno blago

za moška in ženska oblačila,

angleško sukno,
tirolski loden,
blago za perilo,
svilo itd.

priporoča znana tvrdka

ANTON SCHUSTER

2-1 („Pri Tončku“)

Ljubljana, Mestni trg 25

Modna manufakturna trgovina Fabiani & Jurjovec

LJUBLJANA, Stritarjeva ulica 5.

Priporoča se pri nabavi blaga za obleke. Prodaja na obroke potom Gospodarske zadruge poštних nameščencev.

Cene zmerne! Postrežba točna
in solidna! 24-5

Schneider & Verovšek

Trgovina z železnino na drobno in debelo. Največja zaloga strojev in orodja za poljedelstvo in industrijo kakor tudi bogata izbira vsakovrstne kuhinjske posode in vsega v železninarsko stroko spadajočega blaga.

Ljubljana, Dunajska cesta 16

Za dame in gospode!

Modni vzorci na izbiro. Izdeluje točno in po meri in solidni ceni.

Se priporoča

6-1

Krajec Ivan, Pred Prulami 1

THE REX Co.

LJUBLJANA, GRADIŠČE 10. -- ZAGREB, SAJMIŠTE 56.
Telef. 268 interurb. Ustanovljeno 1906.

Specijalna trgovina prvovrstnih pisalnih in kopirnih strojev, razmnoževalnih aparatov in raznovrstnih pisarniških potrebščin.

12-3 Pisalni stvoji na obroke.

VELETRGOVINA 12-9

A. ŠARABON

V LJUBLJANI

priporoča špeciarijsko blago, raznovrstno žganje, moko in deželne pridelke. — Raznovrstno rudninsko vodo.

Eksportna hiša Luna

MARIBOR, Aleksandrova cesta 19.

Lastni izdelek pletenin i. t. d.

Damske in otroške obleke, jopice, puloverji, vse vrste nogavic, razen tega vse galanterijsko in kratko blago po najnižjih cenah. — Poštni in sploh vsi državni nastavljeni 5% popusta.

24-13

Ljubljana Poljanska c. 60

M. Zupančič

splošno modno krojaštvo

se priporoča za vsa v stroko spadajoča dela po najnovejšem kroju in najnižjih cenah. — Krasna izbira najnovejših vzorcev angleškega in češkega blaga. — Drž. nameščenci na obroke. 24-14

Po trudapolnem delu

je najlepše razvedrilo

dober gramofon

seveda pazite, da ga kupite iz prve roke in pa v trgovini, na katero se lahko zanesete. V tem oziru Vas bo zadovoljila

Centrala za splošno gramofonijo

Gramofon A. Rasberger, Ljubljana,
Miklošičeva cesta 34.

Največja zaloga gramofonov in gramofon plošč. — Ustanovljeno leta 1900. — Prodaja tudi na obroke! — Zahtevajte cenike!

R. Willmann

strojno podjetje

Ljubljana, Slomškova 3

Izdeluje različne vrste strojev za lesno industrijo, transmisijske naprave, tovorna dvigala vseh vrst, rebraste cevi iz kovanega železa, prevzema projektiranje in opremo različnih mehaničnih naprav ter izvršuje vsa v strojno stroko spadajoča dela in popravila točno, solidno in po možnosti najhitreje.

3-1

Laneno olje, firnež, emajlne in ostale lake, olinatne barve

in vse v stroko spadajoče blago, kupite dobro, solidno in po zmernih cenah pri

MEDIČ-ZANKL,

d. z o. z. tovarne olja, firneža, laka in barv

Ljubljana-Medvode,
lastnik **Franjo Medič.**

Podružnica Maribor -- Novi Sad.

24-6

Oblačilnica „ILIRIJA“ vodi!

Da udovoljimo željam naših strank, smo ustanovili oddelek za

čevlje

Poleg vseh oblačilnih artiklov boste lahko dobili pri nas damske, moške in otroške čevlje prvovrstnih kvalitet na obroke

Oblačilnica „Ilirija“ Ljubljana

Mestni trg številka 17 — — — Telefon številka 28 25

**„ORIENT“
družba z o. z. Ljubljana**

tvornice kemlčnih suhih in olj. barv, firneža, lakov in steklarskega kleja. Velika zaloga slikarskih in pleskarskih potrebščin, študijskih, umetniških in šol. barv ter čopičev vseh vrst. Prašno olje, Karbolinej. Tudi črnilo, Pastele itd.

2 2

Prodajalna: Dunajska c. 14.

Volna, bombaž, nogavice, rokavice

najceneje pri trdkl

Karl Prelog

Ljubljana, Židovska ul. 4, Stari trg 12.

Tvornica dežnikov

L. MIKUŠ

Ljubljana, Mestni trg 15

priporoča svojo bogato zalogo dežnikov in sprehajalnih palic. 24-6

Izdelovanje damske in moške konfekcije

Prodaja damske, moške in deške

Prvovrstno izvrševanje pomeri.

Elite

družba z o. z.

konfekcije

na debelo in drobno

Ljubljana, Prešernova ulica 9.

Stalna razstava

umetniških slik in velika izbira okvirjev

A. Kos, Ljubljana,

Mestni trg 25

nasproti magistrata 10-2